

Informacje dotyczące indywidualnych rozliczeń kosztów c.o.

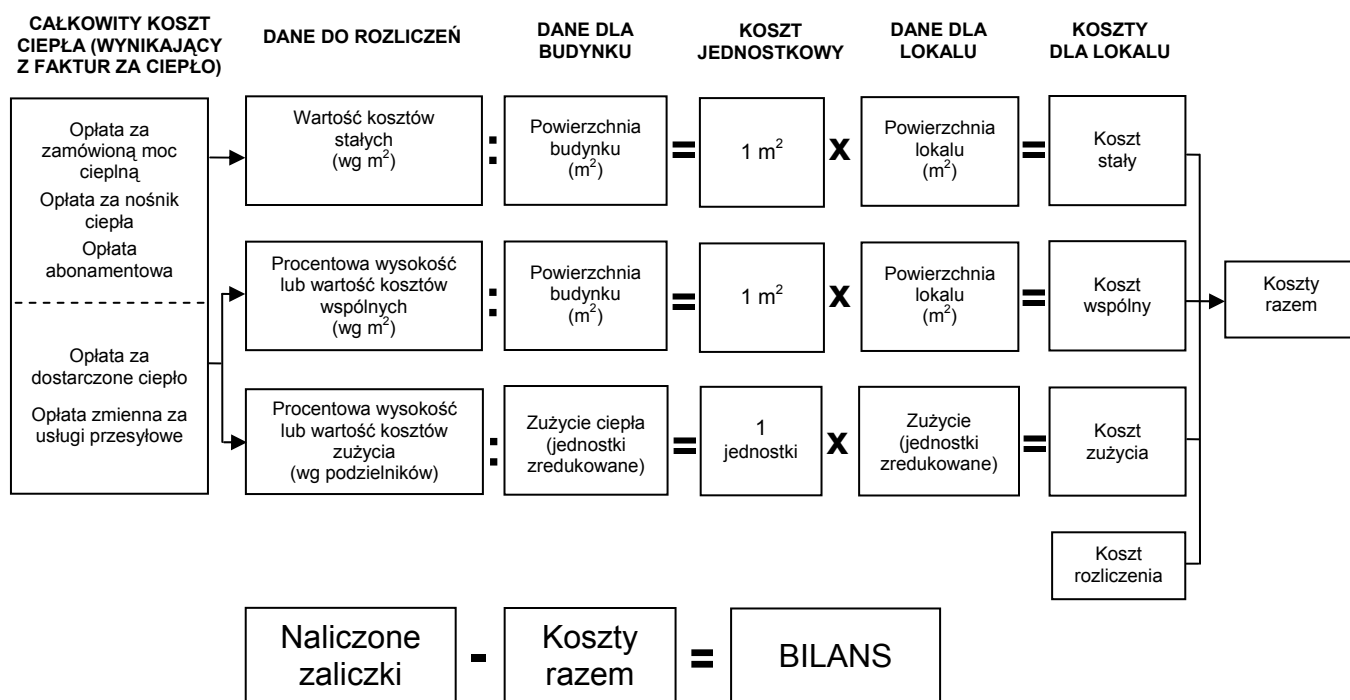
JEDNOSTKA ROZLICZENIOWA (JR) – budynek lub grupa budynków, dla których zużycie i koszty ciepła ustalane są na podstawie jednego lub kilku układów pomiarowych.

OKRES ROZLICZENIOWY – okres, w którym następuje rozliczenie kosztów ciepła c.o. Rozpoczyna się pierwszego dnia dowolnego miesiąca i kończy po upływie 12 miesięcy. W uzasadnionych przypadkach okres ten może być wydłużony lub skrócony.

W okresie rozliczeniowym sumuje się zużycie ciepła [GJ] dostarczonego do JR, koszt ciepła [zł], ilość jednostek [jedn.] zredukowanych (wyliczonych na podstawie wskazań podzielników zamontowanych w poszczególnych lokalach i zastosowaniu współczynników redukcyjnych ze względu na niekorzystne usytuowanie lokalu w bryle budynku) oraz wysokość naliczonych zaliczek na poczet opłat c.o.

ODCZYTY PODZIELNIKÓW – wykonywane są raz w roku. Osoba wykonująca odczyt podzielników (w lokalu) odnotowuje zarejestrowane zużycie w protokole odczytowym, którego kopię pozostawia u Użytkownika lokalu. W przypadku wykonywania odczytu podzielników elektronicznych - drogą radiową, wszystkie dane niezbędne do rozliczeń odczytywane są bez wchodzenia do mieszkania i transmitowane elektronicznie do systemu komputerowego. Suma wartości jednostek zużycia z protokołu (podzielników) powinna zgadzać się z sumą zużycia na rozliczeniu.

PODZIAŁ KOSZTÓW – Koszty ogólne – wynikające z faktur od dostawcy ciepła za dany okres rozliczeniowy wlicza Właściciel lub Zarządca budynku. Koszty te dzielone są na koszty stałe i zmienne, a następnie koszty zmienne dzielone są na koszty wspólne i koszty zużycia.

KOSZT STAŁY – rozliczany wg m² powierzchni użytkowej lokalu. Koszt stały obejmuje opłaty stałe płacone przez 12 miesięcy na rzecz dostawcy ciepła.

KOSZT ZMIENNY – koszt zmienny obejmuje opłaty zmienne wynikające ze zużycia ciepła przez budynek określonego w GJ (na podstawie wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego, tj. ciepłomierza).

KOSZT WSPÓLNY – rozliczany wg m² powierzchni użytkowej lokalu. Koszt wspólny uwzględnia ogrzanie powierzchni ogólnodostępnych (np.: klatki schodowe, pralnie, suszarnie itp.), ciepło emitowane przez rozdzielacze (w piwnicy), piony i poziomy instalacji centralnego ogrzewania oraz przenikania ciepła przez ściany.

KOSZT ZUŻYCIA – koszt ciepła oddanego przez grzejniki c.o., który jest rozliczany wg wskazań podzielników kosztów c.o. Koszt zużycia dla lokalu wynika z procentowego udziału lokalu w zużyciu i kosztach zużycia danej jednostki rozliczeniowej.

KOSZT JEDNOSTKOWY – cena 1 m² lub 1 jednostki zużycia jest wyliczana dla danego okresu rozliczeniowego i jest uzależniona od całkowitych kosztów ciepła dla budynku, wartościowej wysokości kosztów stałych, wspólnych oraz zużycia, a także od sumy powierzchni ogrzewanych lokali i sumy zużytych jednostek ciepła (zredukowanych) w jednostce rozliczeniowej.

WSPÓŁCZYNNIKI REDUKCYJNE – stosowane dla mieszkań niekorzystnie usytuowanych w bryle budynku (np.: szczytowe, partery, ostatnie kondygnacje). Współczynnikami redukuje się ilość jednostek zarejestrowanych (w lokalu) przez podzielniki kosztów c.o.

Wysokość kosztów ogólnych, sposób podziału na koszty stałe, koszty wspólne oraz koszty zużycia, wysokość naliczonych zaliczek oraz sposób rozliczania lokali nieopomiarowanych i nieodczytanych podaje Właściciel lub Zarządca budynku.

Po wylczeniu indywidualnych kosztów ciepła dla lokalu i uwzględnieniu naliczonych zaliczek oraz kosztów rozliczenia wylczamy wartość bilansową (nadpłatę lub niedpłatę).

Szczegółowe zasady prowadzenia indywidualnych rozliczeń kosztów c.o. określa regulamin przyjęty przez Właściciela lub Zarządcę budynku.